

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การพัฒนากระบวนการผลิตและการเก็บรักษาพลับกึ่งแห้ง
สายพันธุ์อิงไสและนูชิน

ชื่อผู้เขียน

นาย ธนา ศรีสกุล

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

รศ.ดร. ไฟโรจน์ วิริยะารี

ประธานกรรมการ

ผศ. สักขณา รุจนะไกรกานต์

กรรมการ

รศ. ดร. ตระกูล ตันสุวรรณ

กรรมการ

บทคัดย่อ

พลับสดพันธุ์ฝ่าดสามารถนำมาผลิตเป็นพลับกึ่งแห้งได้ ชึงสายพันธุ์ที่เหมาะสมคือ พันธุ์อิงไส(Ang Sai ; P3) และ นูชิน(Nui Scin ; P4) โดยนำพลับสดดังกล่าวมาผ่านกรรมวิธีการลดความฝาดด้วยวิธีบรรจุในบรรยายกาศของก้าชาร์บอนไดออกไซด์ แล้วนำไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 28-32 องศาเซลเซียส นาน 3 วัน เพื่อลดปริมาณแทนนินที่ละลายได้ ทำให้ความฝาดลดลง หลังจากนั้นนำมาเก็บรักษาในบรรยายกาศปักติดที่อุณหภูมิเดิมนาน 2-3 วัน จนกระทั่งมีความสุกประมาณร้อยละ 80

จากการทดลองศึกษาการใช้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ร่วมในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์พลับกึ่งแห้ง พบว่าการใช้สารประกอบกำมะถันร่วมในกระบวนการผลิตพลับกึ่งแห้งพันธุ์อิงไส (P3) และ พันธุ์นูชิน (P4) นั้น วิธีการที่เหมาะสมที่สุด คือ การใช้วิธีกรรมวิธีกำมะถัน (Sulfitting method) โดยใช้ปริมาณกำมะถัน 10 กรัม ต่อ ตู้อบที่มีขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร นาน 20 นาที จำนวน 2 ครั้ง(ก่อนและหลังการอบแห้ง) โดยจะให้ค่าปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่พลับพันธุ์ P3 คุดชับไว้ได้เท่ากับ 740 ส่วนในล้านส่วน ค่าสี L เท่ากับ 43.02 ค่าสี a* เท่ากับ 12.60 และค่าสี b* เท่ากับ 15.24 ส่วนค่าปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่พลับพันธุ์ P4 คุดชับไว้จะได้เท่ากับ 650 ส่วนในล้านส่วน ค่าสี L เท่ากับ 48.35 ค่าสี a* เท่ากับ 14.75 และค่าสี b* เท่ากับ 23.69

การศึกษาหาเวลาที่เหมาะสมในการผลิตพลับกึ่งแห้งพบว่าเวลาในการทำแห้งพลับพันธุ์อิงไส(P3) คือ 60 ชั่วโมง 34 นาที จึงได้ผลิตภัณฑ์พลับกึ่งแห้งที่มีความชื้นร้อยละ 30 โดยการทำแห้งพลับ 1 ผล(100.75 กรัม) ของพันธุ์ P3 ให้มีความชื้นดังกล่าวนั้น ต้องทำการอบแห้งจนกระทั่งมีน้ำหนัก เป็น 31.83 กรัม และเวลาในการทำแห้งพลับพันธุ์นูชิน(P4) คือ 77 ชั่วโมง 37 นาที จึงได้ผลิตภัณฑ์พลับกึ่งแห้งที่มีความชื้นร้อยละ 30 โดยการทำแห้งพลับ 1 ผล(191.63 กรัม)ของพันธุ์ P4 ให้มีความชื้นตามที่ต้องการนั้น ต้องทำการอบแห้งจนกระทั่งมีน้ำหนักเป็น 59.11 กรัม

การนำสารละลายน้ำไปแต่สีเข้มชอร์เบทมาใช้ในการถอดอมรักษាលบกึ่งแห้งพบว่า ในผลบั่นกึ่งแห้งพันธุ์อั้งไส (P3) ความเข้มข้นของสารละลายน้ำไปแต่สีเข้มชอร์เบทและเวลาในการแช่ที่เหมาะสมคือความเข้มข้นร้อยละ 2 และเวลาในการแช่นาน 60 วินาที ซึ่งทำให้มีปริมาณการดูดซึ�บิกที่ผลบั่นคุดขับไว้ได้เท่ากับ 860 ส่วนในล้านส่วน ส่วนผลบั่นกึ่งแห้งพันธุ์ญี่ปุ่น (P4) ความเข้มข้นของสารละลายน้ำไปแต่สีเข้มชอร์เบทและเวลาในการแช่ที่เหมาะสมคือ ความเข้มข้นร้อยละ 3 และเวลาในการแช่นาน 30 วินาที ซึ่งทำให้มีปริมาณการดูดซึஸไว้ได้เท่ากับ 990 ส่วนในล้านส่วน

การศึกษาวิธีการบรรจุและอุณหภูมิในการเก็บรักษาที่เหมาะสมของผลบั่นทั้งสองสายพันธุ์ พบว่า วิธีการบรรจุและอุณหภูมิในการเก็บรักษาผลบั่นกึ่งแห้งทั้งพันธุ์อั้งไส (P3) และ ญี่ปุ่น (P4) ที่เหมาะสมที่สุด คือ การบรรจุในถุงพลาสติกเนื้อ 2 ชั้นของโพลีเอทธิลีนชนิดความหนาแน่นต่ำและโพลีเอสเทอร์ โดยใช้วิธีการบรรจุในสภาวะสุญญากาศ และ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส โดยจะให้คุณภาพของผลิตภัณฑ์คงค้างเคมี กายภาพ จุลทรรศน์ และการทดสอบทางประสาทสัมผัสที่ดีกว่าและคงคุณภาพได้นานกว่าการเก็บรักษาไว้ในวิธีการบรรจุในสภาวะบรรยายกาศปกติ ในสภาวะที่มีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส จะคงคุณภาพดังกล่าวได้ดีกว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10 และ 30 องศาเซลเซียส โดยผลบั่นกึ่งแห้งปกติที่ไม่ได้ใช้ไปแต่สีเข้มชอร์เบท และเก็บที่สภาวะปกติที่อุณหภูมิห้องสามารถเก็บได้นาน 10 วัน สำหรับผลบั่นกึ่งแห้งพันธุ์อั้งไส (P3) และ 14 วัน สำหรับผลบั่นกึ่งแห้งพันธุ์ญี่ปุ่น (P4) ในขณะที่ผลบั่นกึ่งแห้งที่ได้รับการพัฒนากระบวนการผลิตโดยการใช้สารไปแต่สีเข้มชอร์เบทและบรรจุในสภาวะสุญญากาศ เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส สามารถเก็บได้นานถึง 16 สัปดาห์ กึ่งสองสายพันธุ์ของผลบั่นกึ่งแห้ง